RAPORT NARATIV ERASMUS+

Mă numesc Covaciu Irina-Gabriela și sunt studentă a Facultății de Medicină și Farmacie "Victor Babeș" din Timișoara în cadrul specialității de Medicină Generală. La finalul anului V universitar am avut oportunitatea de a călători în străinătate pentru o practică de vară accesând o bursă Erasmus, practica pe care am ales să o fac la Spitalul AKH (Allgemeines Krankenhaus) din Celle timp de 60 de zile, unde ne-au fost asigurate diverse condiții, cum ar fi o cameră în căminul spitalului, mese zilnice la cantina spitalului, propriile vestiare și cartele, loc de parcare gratuit în curtea căminului, haine de spital curate pe care le luam în fiecare zi și le returnam la finalul programului pentru a fi spălate și multe altele.

Atât cazarea, cât și mâncarea oferită de spital au fost ireproșabile, la cantină existând în fiecare zi un alt fel delicios de mâncare, doamnele de la cantină au fost întotdeauna foarte amabile și zâmbitoare, iar la cămin am avut persoane care în fiecare zi lucrătoare se ocupau de curățenia băilor. Camerele au fost spațioase și acomodau câte o persoană individual, fiind dotate și cu câte o chiuvetă și dulapuri pentru depozitare, iar în subsolul blocului existau mașini de spălat rufe, cat și uscător de rufe și spații de colectat gunoaie. De la cămin până la spital am avut avantajul faptului că drumul era de câteva minute atât până la intrarea din spate, cat și la cea principală, ceea ce ne-a permis câteva minute în plus de somn.

În timpul programului am avut la dispoziție apă și cafea, iar în unele zile chiar și înghețată. Personalul spitalului a fost foarte amabil și respectuos- încă din prima zi, am fost plăcut surprinsă de faptul că oamenii ne salutau pe holuri fără a ne cunoaște. În ceea ce privește experiența mea ca student practicant, pot spune că am avut multe de învățat pe toate secțiile pe care am lucrat (Traumatologie, Anestezie și Radiologie). După ce am fost condusă spre prima secție pe care urma să fac practica, am făcut cunoștință cu noii mei colegi care mi-au explicat câteva protocoale de care aveam nevoie, mi s-a arătat un scurt tur al secției, și mi s-a explicat cu ce aș putea să ajut. Am început prin a recolta pacienții, a le sorta analizele, a pune branule sau a merge la vizită, iar cu timpul am putut participa la operații, atât ca și spectator, cat și ca și ajutor. În timpul rotației pe anestezie mi s-a oferit șansa de a intuba pacienții, am învățat ce presupune monitorizarea pacientului și cum să interpretez funcțiile și valorile afișate pe aparatura medicală destinată anesteziei, dar și cum se completează protocolul anesteziei. Am putut urmări mai multe operații atât prin chirurgie deschisă, cat și laparoscopice sau cu DaVinci. Pe secția de radiologie am putut să îmi îmbunătățesc cunoștințele în domeniul CT și RMN și m-am intersectat cu multe patologii pe care am învățat să le recunosc și să le descriu.

Săptămânile au trecut neașteptat de repede, pentru ca în fiecare weekend am avut altceva de făcut. Am călătorit în Hamburg, Hannover, Lübeck, Lüneburg, Bremen, Amsterdam și multe altele. Am ajuns întâmplător și la o plajă în nordul Germaniei într-un cartier foarte cochet.
Toate locurile pe care le-am vizitat au fost deosebite, căci în fiecare colțișor al Germaniei găseam o îmbinare armonioasă între natură și arhitectură. Deși l-am vizitat doar în timpul săptămânii, am putut remarca în Celle, orașul în care eram stabiliți, calapodul nordic pe care au fost construite casele din centrul vechi prin care ne plimbam de fiecare dată admirându-le. Deși este un oraș destul de micuț, el acomodează aproximativ 71.000 de locuitori și are cel mai mare spital din împrejurimi. Celle este un oraș din landul Saxonia Inferioară, Germania, cunoscut ca și reședință a districtului Celle, despre care am ajuns mai târziu să aflăm că este foarte popular printre germani datorită istoriei pe care o ascunde, dar și datorită arhitecturii. Aici am putut participa la și un târg de vinuri și la seri dansante, în care oamenii se adunau și dansau toți împreună diverse stiluri de dans, indiferent de vârstă. Toate orașele pe care am avut ocazia să le vizităm au fost spectaculoase în felul lor, însă Celle îmi va rămâne mereu în suflet.

În concluzie, deși am privit cu teamă această experiență, mă bucură enorm faptul că am avut șansa și curajul să o duc până la capăt în ciuda tuturor inconvenientelor lingvistice sau a distanței, și mă bucur mai ales ca am plecat cu amintiri frumoase, alături de oameni care mi-au devenit dragi, colegi cu care am plecat fără să îi cunosc, dar cu care am legat prietenii strânse și mai presus de toate, cu curajul de a mă mai întoarce sau de a mai încerca o dată de la zero.

